

que no són tractats, simplement per escapar als objectius previstos pels autors –la importància de la ciutat dintre dels circuits dels primers cinematògrafs itinerants, una anàlisi comparativa de l'evolució del cinema a la nostra ciutat respecte d'altres ciutats catalanes o espanyoles, etc.–, i que deixen les portes obertes, en un futur, a nous estudis més concrets sobre la presència del cinema a Tarragona. Aquesta obra, no obstant això, constituirà un punt de partida bàsic per a qualsevol d'aquests estudis que, amb posterioritat, es portin a terme.

Els autors, Bernabé Bernabé i Joan Manel Mallol són dos personatges prou coneguts a Tarragona per la seva llarguíssima dedicació a la crítica de cinema –més de quaranta anys– des de diferents mitjans de comunicació tarragonins –tant premsa escrita com en l'àmbit radiofònic.

El llibre fa un repàs al principals cinemes que, al llarg de cent anys, han funcionat a Tarragona. També dedica un apartat a les pel·lícules i documentals que han tingut per escenari la nostra ciutat –totalment o parcialment– i, finalment, repassa les figures de tarragonins distingits dins el món del setè art. A part, *Història del cinema a Tarragona* presenta una excel·lent col·lecció de material fotogràfic així com nombrós material documental –anuncis de premsa, documentació diversa, cartells, etc.–, que constitueixen un magnífic suport al text.

Per les seves característiques, és una obra oberta tant a estudiosos del tema com a tot-hom que vulgui conèixer una mica més aquest aspecte de la Tarragona moderna, ja que el text és amè, sense tecnicismes, i carregat d'anècdotes que fan de la lectura una divertida incursió al passat. Potser a qui més recomanaria aquest llibre és als tarragonins i tarragonines de més de 40 anys, ja que les fotografies i les explicacions no faran sinó refrescar-los la memòria. I és que, qui no té algun dels grans records de la seva vida enganxats a un cinema, a una pel·lícula o a algun mite de cel·luloide?

MANEL MAIGÍ
Unitat d'Investigació
del Cinema de la URV

El món àrab actual

Antoni Segura i Mas

Eumo Editorial / Universitat de Girona

SEGURA I MAS, Antoni. *El món àrab actual*.
Vic: Eumo Editorial, 1997, 329 pàg.

Per conèixer els nostres veïns del Sud

Una de les novetats editorials més interessants aparegudes darrerament sobre història internacional, ha estat la publicació de *El món àrab actual* del catedràtic de la Universitat de Barcelona, Antoni Segura i Mas.

Un autor que ja havia mostrat en una altra obra recent, *El Magreb, del colonialisme al Islamisme* (Barcelona: 1994), el seu profund coneixement del món musulmà. El professor inclou en el món àrab a 21 països dividits en quatre grans conjunts:

- El Creixement Fèril (Palestina, Síria, Líban, Jordània i Iraq)
- La Península Àràbica (Aràbia Saudita, Iemen, Oman, Bahrain, Qatar, EUA i Kuwait)
- La Conca del Nil i la Banya d'Àfrica (Egipte, Sudan, Djibuti i Somàlia)
- I el Magrib (Líbia, Mauritània, Marroc, Tunísia, Algèria i Sàhara Occidental).

Preferint aquesta organització a la més tradicional: entre el Magrib (ponent en àrab) i Maxrek (llevant), que deixaria fora de l'estudi a Djibuti, Sudan i Somàlia. Segura ho justifica perquè aquestes tres nacions tenen trets d'arabització profunda per la religió, especialment, però també per la llengua, la història, la política i la cultura; i no sols perquè els *afars* i els *issas*, que poblen Djibuti, ni perquè les ètnies sudaneses o somalis siguin àrabs.

L'autor no es limita a descriure els esdeveniments polítics que han succeït a aquests països des de la seva independència fins avui, sinó que procura interpretar la realitat sociopolítica i econòmica. Aquest darrer aspecte és summament interessant, perquè genèricament se sol ometre en les obres d'aquestes característiques, però Segura i Mas, que és un reputat especialista en història econòmica

(ha publicat junt amb R. Aracil *Història econòmica mundial i d'Espanya*. Barcelona: 1993), no sols no defuig de la qüestió, sinó que l'adoba amb un apèndix amb els principals indicadors econòmics, així com d'altres aspectes socioculturals agrupats en 21 apartats diferents sobre demografia, educació, sanitat, discriminació de la dona, desenvolupament humà, minories ètniques i religioses, etc.

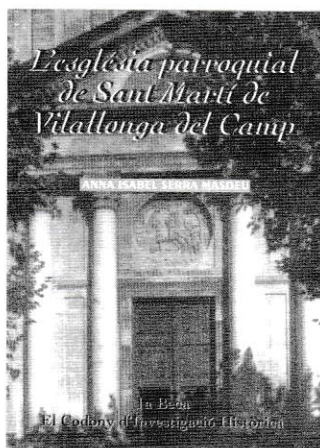
L'obra inclou sovint textos constitucionals, resultats electorals, cronologies, mapes, fragments de discursos, etc., que fan molt més entenedor el que s'està explicant.

El món àrab actual té encara altres valors afegits: una amplíssima i actual bibliografia sobre els capítols que va desgranant, a la vegada que analitza els temes actuals i pendants d'aquests països, com són:

- les relacions amb Israel i el procés de pau amb els palestins i Síria
- el drama kurd
- el desenvolupament de la consciència unitària (La Lliga Àrab, la Unió del Magrib Àrab, el Consell de Cooperació del Golf, etc.)
- les concomitàncies entre l'Islam polític i el religiós, així com l'ascens de l'Islamisme, especialment a Algèria, etc.

Per això podem dir que es tracta d'una obra òptima per a estudiants del món contemporani i de les relacions internacionals, així com per a persones que vulguin estar al dia sobre la realitat més immediata i pròxima i amb la que l'autor aconsegueix invalidar aquell preconcepte que assenyala que la historiografia catalana sols serveix per mirar-se el melic, perquè estem, tant per la universalitat dels temes com per la metodologia emprada, davant d'un llibre molt complert i que ha d'envejar a la historiografia internacional.

JOSEP SÀNCHEZ CERVELLÓ
Universitat Rovira i Virgili

SERRA MASDEU, Anna Isabel. *Església de Sant Martí de Vilallonga del Camp.* Vilallonga del Camp: Edicions Cossetània, Agrupació Cultural i Centre d'Estudis de Vilallonga del Camp, 1998, 279 pàg.

El llibre del qual es fa la present ressenya es titula *Església parroquial de Sant Martí de Vilallonga del Camp* i és un treball d'investigació realitzat per Anna Isabel Serra Masdeu arran d'haver rebut la 1a Beca El Codony, patrocinada per l'Agrupació Cultural de Vilallonga del Camp. Si es demana que l'encapçalament d'un llibre ens situï en el seu contingut, cal dir que en aquest cas es compleix: el tema és quasi únicament la construcció del temple parroquial de Vilallonga, realitzada en un temps curtíssim –entre 1795 i 1809 aproximadament– i els problemes que es generaren per tal de fer realitat aquest fet.

L'autora, que ja té experiència a fer estudis sobre arquitectura així com també sobre temes històrics diversos, enfoca el treball explicant primer el context històric i sobretot econòmic en què es trobava Vilallonga en aquell moment. És evident que la situació de guerra que hi havia durant els anys assenyalats i la virulència d'aquesta guerra sobretot al Camp de Tarragona, no afavorí gens la vida civil. Per aquest fet encara sembla més admirable que es portés a terme aquesta església malgrat les diferents col·laboracions tant de tipus obligatori, el pagament del quinzè, com de tipus voluntari, el treball personal de molta gent del poble en la construcció.

A part dels problemes a dalt esmentats, A. Serra estudia profundament altres qüestions, com la rígida normativa que imposava la Real Academia de San Fernando i que féu que la direcció de l'obra variés diverses vegades. Els arquitectes més analitzats són Andreu Bosch, Josep Miralles i, especialment José Miguel de Toraya. Aquest últim mereix una part molt important del treball, i és en aquest tema en